

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 5781

гр. София, 13.02.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА

като разгледа докладваното от ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело № 20231110101797 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от *** срещу „***“ ЕАД, с която е предявен частичен иск за сумата от 7000,00 лева от общо 71 500 лева, представляваща стойността на изградени съоръжения и разходи, свързани с изграждане и оборудване на абонатни станции, находяща се в гр.**

Исковата молба е оставяна без движение с указание до ищеца да обоснове правния си интерес от предявения с исковата молба и поддържан с последващи уточнява молби иск с правна квалификация чл.59 ЗЗД.

Въпреки предходното, с втората уточняваща молба, вместо да се придържа към дадените указания, ищецът дори излага нови факти и обстоятелства, с която разширява предмета на предявения с първоначалната искова молба иск по недопустим начин.

Действително, налице са множество решения по искове с правна квалификация чл.137, ал.2 ЗЕ, вр.чл.59 ЗЗД, но конкретния случай не е такъв.

Съгласно разпоредбата на чл.59, ал.1 ЗЗД, всеки който се е обогатил без основание за сметка на друго, дължи да му върне онова, с което се е обогатил, до размера на обедняването. Съгласно чл.59, ал.2 ЗЗД правото на иск по чл.59, ал.1 ЗЗД възниква, когато ищецът не разполага с друг иск, с който може да се защити. Горното означава, че искът по чл.59, ал.1 ЗЗД е поставен на разположение на неоснователно обеднелия във всички случаи, когато той не може да се защити нито с исковите по чл.55, ал.1 ЗЗД, нито въобще с друг иск. Съобразно задължителните указания на ВС обективирани в ППВС №1/28.V.1979г. - т.10, дори и погасяването на правото на иск не е основание за водене на производството по чл.59, ал.1 ЗЗД. Това е така, тъй като погасяването на правото на иск поради изтичане на преклузивен или давностен срок не е равнозначно на липса на иск, тъй като ищецът е имал на разположение определен иск, но е пропуснал да го предяви в един или друг срок. Законът е предоставил правото на иск по чл.59, ал.1 ЗЗД само на тези, които въобще не са могли да защитят своето

право, а не и на тези, които са могли да сторят това, но са пропуснали да го сторят в установените от закона срокове.

В процесния случай от изложените в исковата молба обстоятелства и представените документи се установява, че твърдяното задължение на ответника е възникнало по повод съществували облигационни отношения между страните, във връзка със сключен между страните договор за изкупуване на енергиен обект от 10.11.11 г. При това положение за ищеца е налице възможност да защити правата си със специалния иск по 79, ал.1 ЗЗД. Договорното неизпълнение като предпоставка за търсене на обезщетението изключва фактическия състав на неоснователното обогатяване по чл.59 ЗЗД, тъй като този иск има субсидиарен характер и е недопустим тогава, когато ищецът може да се защити чрез иск на договорно основание. Съществуващата облигационна връзка не обуславя възможност за предявяване на иск по чл.59 ЗЗД, като възникналите правоотношения по повод дължими суми за разходи свързани с ползването на вещта следва да се уредят по правилата предвидени за този вид договори, а не по правилата за неоснователното обогатяване.

С оглед предходното, предявения иск е недопустим, поради което исковата молба следва да бъде върната, а производството прекратено.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ВРЪЩА, на основание чл.130 ГПК искова молба с вх.№ 7819/12.01.2023 г. от *** против „***“ ЕАД, поради недопустимост на предявения иск.

ПРЕКРАТЯВА производството по гр.д.№ 1797/2023г. по описа на Софийски районен съд, I Гражданско отделение, 43-ти състав.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд с частна жалба в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

Съдия при Софийски районен съд: _____